

ENHORABONA, PER LES NOCES D'OR dels esposos Francesc Torras i Eulàlia Boloix. La parròquia s'uneix a la seva Acció de gràcies!

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 1.- Sant Simeó.

Vespre (festiva), 20 h.- Família Torredemer Roig.
Josep Mª Gil.

DIUMENGE dia 2.- DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

9 h.- Natalici de Joaquim Solanes Ribas.

12:00 h.- Família Castells – Roca.
Isabel Luque Ortiz i espòs.

Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

Dilluns dia 3.- Sant Tomàs, apòstol

20 h.- Missa.

Dimarts dia 4.- Santa Isabel de Portugal

9 h.- Missa. **20h.-** Missa.

Dimecres dia 5.- Sant Antoni Maria de Zaccaria

9 h.- Missa. **20 h.-** Angelina Vilà Llopart.

Dijous dia 6.- Santa Maria Goretti

9 h.- Missa. **20 h.-** Celebració de la Paraula i Comunió.

Divendres dia 7.- Sant Fermí

9 h.- Missa.

20 h.- Lola Sabat (21è. aniversari) i Jaume Romagosa.

Dissabte dia 8.- Sant Adrià III, papa

Vespre (festiva), 20 h.- Difunts famílies Mèlich-Oriol.
Ricard Ruiz Esteve.

Conxita Casas i Anton Galofré i fills: Teresina, Josefina i Anton.

DIUMENGE dia 9.- DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

9 h.- Missa.

12:00 h.- Auxili Font (3r aniversari) i pares, i Josep Boloix.
50è. aniversari de casament de Francesc Torras i Eulàlia Boloix.

Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

Parròquia Sant Vicenç, màrtir

@vidaparroquial

Per fer donatius a la Parròquia a través de Bizum, indicar codi ONG 02752.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY 02 DE JULIOL DE 2023. Nº 27

LOURDES, TESTIMONI DE FE

Quan us arribi el Full a les vostres mans una bon grup de gent de Sant Vicenç, a través de l'Hospitalitat de la Mare de Déu, serem a Lourdes.

Lourdes –Lorda en occità- és un poble, de poc més de 15.000 habitants, regat pel riu Gave, que pertany al Departament dels Alts Pirineus. Però seria poc conegut si no fos perquè avui és un centre de peregrinació mundial de l'Església Catòlica. És un centre de veneració de la Mare de Déu perquè allí s'aparegué a una noia: Bernardeta Soubirous. Era l'11 de febrer de 1858.

Lourdes és lloc de pregària, de silenci... Lloc de trobada i lloc de recerca. Lloc on hom busca la llum de la fe, l'aigua de la vida... La gruta és fosca però la fe il·lumina... Potser hom hi va una mica fred, però el testimoni de fe, el fervor de molts pelegrins, els cants devots, la presència del sofriment en tants malalts i l'estol de molts voluntaris... tot invita a pensar, tot interpel·la, tot et porta a retrobar-te amb tu mateix, amb els altres, amb el món del sofriment, amb Déu.

Sovint se simplifica el que significa Lourdes. Per a alguns és només anar a buscar el miracle per a un mateix, per al familiar o l'amic. No desestimem els testimonis de guaricions al llarg d'aquests 165 anys... Però el gran miracle del qual Lourdes n'és testimoni és el de la fe: d'una fe retrobada i sobretot d'una fe enfortida. Són molts els malalts que tornen de Lourdes amb les mateixes dolències però molt reconfortats. I són molts els qui veient de prop el món dels malalts tornen impactats pel testimoni que han

rebut. El sofriment els acosta al Déu que en Jesús ens ajuda a portar les creus que ens surten al llarg de la vida, amb l'esperança de la glorificació.

Portem al cor tanta gent malalta de Sant Vicenç, de les nostres famílies, tantes persones grans impedides a casa seva o a les residències del nostre poble. Pregarem per elles, per la seva salut corporal i espiritual. I pregarem perquè a la nostra parròquia el servei d'atenció als malalts es pugui fer gràcies a molts voluntaris i voluntàries que han après de Jesús estar prop dels malalts i acompanyar-los. Tornem, si Déu vol, dilluns a la tarda.

Mn. Antoni Roca

ACTIVITATS

- ✓ **AQUEST DIMARTS, DIA 4 DE JULIOL: A LES 21'00H. A L'ESGLÉSIA DE SANT VICENÇ MÀRTIR:**

CONCERT DE CANT CORAL

A càrrec de la Coral EXAUDE, de Melbourne (Austràlia)

Dintre del LVIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE CANT CORAL,

Organitzat per la Federació Catalana d'entitats corals.

Participem-hi! Val la pena!

- ✓ **MN. JOSEP SELLARÉS DONA LES GRÀCIES!**

Havent paït una mica totes les emocions, us vull donar les gràcies! És difícil sintetitzar tot l'agraïment... Agrair-vos, en primer lloc, l'acollida que m'heu brindat des del primer dia, des d'aquella romeria de ja fa quatre anys amb la qual començava la meva etapa a Sant Vicenç dels Horts. En segon lloc, agrair-vos la proximitat, confiança i paciència que heu tingut en mi totes les persones que conformeu la parròquia de Sant Vicenç màrtir, especialment aquelles amb les quals, per motius pastorals, he tingut un contacte més estret: els diferents grups de confirmació juntament amb els seus animadors, el grup Itaca, el grup de catequistes amb les famílies que han fet confiança a la parròquia, i també al Centre d'Esplai Flor de Neu. Finalment, us vull donar les gràcies a totes i tots els qui vau voler acompanyar-me, d'una manera o altra i participant tant de la celebració com dels obsequis que em vau fer, tant a l'ordenació diaconal, com a la presbiteral, com a la celebració de la Missa Nova del passat diumenge 25 de juny; tinc la certesa que aquests esdeveniments són expressió d'un Poble alegre que camina vers Déu tot acompanyant-nos mútuament. I ara, què? Molts m'ho heu

preguntat i la resposta és la mateixa: "estic a disposició del bisbe i serviré on l'Església m'envii". De moment, molt content de poder estar a la Parròquia de Sant Vicenç màrtir i poder gaudir, amb vosaltres, de cada moment. El futur? L'encomanem a Déu perquè pugui esdevenir un bon pastor a imatge seva. Gràcies per tot i restem en comunió.

ELS LÍMITS DE L'EXPERIÈNCIA

Els pares solem recordar als fills la importància de l'experiència que tenim. Quan són joves, els diem que es poden beneficiar de la nostra experiència, que s'enfronten a situacions semblants a les que nosaltres hem viscut i poden aprendre de la manera com vàrem encarar aquestes situacions i dels resultats bons o dolents que vàrem obtenir.

És veritat que l'experiència és un grau i que les persones fariem bé de parar més atenció a l'experiència dels altres, no només a la dels pares i les mares. Ens estalviariem molts problemes, moltes patacades.

Però també és veritat que hi ha situacions en les que només aprenem si la patacada ens la fem nosaltres mateixos. Cal trobar, doncs, un equilibri entre beneficiar-nos aprenent dels altres i arriscar-nos a fer el nostre propi camí extraient-ne la nostra pròpia experiència.

El pitjor en aquest tema és que sovint no som capaços d'aprendre ni de les nostres pròpies experiències personals. Aquests dies hi pensava. Repassant la meva vida, soc conscient, per exemple, que alguns dels disgustos més grans que he tingut tant en l'àmbit professional com en el personal s'han convertit després, a mig termini, en l'oportunitat que les coses m'anessin molt més bé en aquells àmbits.

Vist des de la fe, com a creient, l'experiència em diu que algunes de les experiències més grans de dolor que he viscut com a persona i com a professional m'han dut a una nova vida, més plena que l'anterior.

Doncs bé, el sorprenent és que, malgrat haver viscut aquestes experiències doloroses que em conviden a viure la vida des de la confiança en Déu Pare, quan després m'haig d'enfrontar a una nova situació de dolor, em costa abandonar-me, confiar, fer cas a l'experiència adquirida.

Som així de febles i de contradictoris: necessitem la força de Déu Pare fins i tot per a fer ús de l'experiència que ens diu que en les adversitats ens ha anat bé abandonar-nos en Ell.

Joan Ferrés Prats